

Uredništvo in opravišstvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

**Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.**

Rokopisi se ne vračajo.

**Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.**

Telefon št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Redovna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrť leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

**se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.**

Št. 25.

Maribor, dne 1. marca 1911.

Letnik III.

Na pepelnično sredo.

(Popustne refleksije).

Ne mislite, da se vdam danes na pepelnično sredo sentimentalnim refleksijam, ker žalujem za pustom. Nikakor ne! Vesel sem, da ga ni več in rajši si zažvižgam ono znano: „Oj ti pust, ti čas presneti . . .“ In tudi mačka nimam, da bi mi vdihaval duhovitosti in podžigal esprit. Sicer se bo mogoče kateri izmed mojih prijateljev nekoliko nasmehnil, ko bo slišal drzno trditve, toda nič ne škodi. Z nasmehom, če tudi nekoliko porednim, moje trditve še niso spravljene iz sveta in njih resničnost še ni razveljavljena. Ad rem!

Pepelnična noč je vdahnila nekoč v srečni uri našemu goriškemu slavčku nepozabnemu Gregorčiču krasno pesem: „V pepelnični noči.“ Si licet parva componere magnis, budi tudi v meni pepelnična sredo misli svoje vrste. Mogoče bo videl v njih marsikdo preveč idealne abstraktnosti, mogoče jih bo smatral kdo za banalne, toda brezdvomno so izraz mišljenja in čustvovanja človeka, ki je preživel že dokaj časa v politični javnosti in zasledoval vse njene toke.

Predpust je čas malenkosti, osebnega koristolovja. V tem času zgubi človeštvo ves smisel za splošnost, vse stremljenje se osredotočuje krog lastne osebnosti: ta si išče zabave, magari razigrane in pa razkošne, oni neveste, ki naj bi mu slajšala življenje in mu pomagala nositi križe in težave, ena se brezmišlno vdaja plesu, druga se vstrajno peha za možem. Z eno besedo: vse se vrši v znamenju omejene sebičnosti. Ta trpka sodba ne izvira iz sitnega filistrstva. Ne poznam tega! Ampak sodba je objektivno resnična in se ji da težko oporekati.

Danes pa stopamo v postni čas. Pred nami se dviga postava Križanega, zataplja se pričenmo v misteriji trpljenja Boga-človeka, ki je sam sebe žrtvoval, da bi rešil človeštvo. Ko je odbila na pustni torek polnoč, je bil za nami čas prežet od misli na lastno dobrobit in pred nas je stopil spomin na včlovečenega sinu božjega, ki je učil: Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.

Kratko: Pust in post nekako značita dva življenjska ekstrema, tvorita diferenciacijo dveh svetovnih naziranj. Hic materializem, hic idealizem!

Ta logična razločitev pojmov sili človeka k raz-

motrivanju političnih odnošajev. Vsi momenti, ki označujejo predpust, njegovo laksno in nedosledno vdejsvovanje, so bistveni za delovanje naših nasprotnikov, bodisi liberalnih ali štajerčijanskih. Njihovi ukrepi in koraki niso diktirani od kakega vzvišenega praveca, ampak njih izvor je končno vedno egoizem. Včasih se sicer trudijo obdati se z gloriolo visokih ciljev, se postavljajo v pozi idealnih junakov, toda komaj nekoliko završi in zaprši in že so porušeni vsi zlati gradovi. Goli in vsakemu skupnemu napredku sovražni egoizem ti zija iz razvalin nasproti. Opazili smo lahko ta proces pri štajerčijancih, ki se, kakor kričavo zatrjujejo, bore za prospehi slovenskega kmeta, pri tem pa vzdržujejo šnopsarstvo, to najnevarnejšo rakrano na našem narodnem telesu, ker jim to narekuje strankarski in osebni interes nekaterih voditeljev. Vidimo ta razvoj tudi pri liberalcih, ki so enkrat za obstrukcijo v Gradcu, drugi dan zopet ne, ki se danes vesele odločne opozicije na Dunaju, jutri zopet ne, ki danes napadajo nemškutarijo, jutri se pa z njo vežejo, ki delajo pač tako, kakor trenutno ugodnejše kažejo politični termometri. Nikjer nikakega stalnega programa, nikjer nikake doslednosti, ampak samo nelogični skoki, izvirajoči iz zgolj strankarskega, ali kar je še žalostnejše, osebnega koristolovja. Edini pravec, ki se še najbolj dosledno javlja, a je moralno slab in kvarljiv, je sovraštvo do nas in našega dela.

Ni treba biti političen somišljenik, ampak samo brez prizme je treba premotriti naše javno delo, pa se opazi nepremostljiv prepad med nami in nasprotniki. Tam vse kaotično in nesistematično, pri nas vse konsekvantno in zapovrstno, temelječe na skali, na katero je sezidal Bog-sin svojo cerkev. Nikdar se ne opazi pri nas dvomljivega omahovanja in vpoštevavanja raznih nelepih interesov, ampak samo cilj: dobrobit slovenskega ljudstva, nam lebdi pred očmi in zanj se tudi borimo. Ogromne množice, ki stoje za nami kot neprodorna talanga, so vse naše plačilo. —e—

Naše prireditve.

Zreče.

Tukajšnja podružnica društva „Slov. Straža“ je im la dne 26. februarja svoj redni občni zbor. Namesto zadržanega načelnika gospoda Ignacija Hrena

rodne kraje in prinesla svojemu ljubljencu sabo lepo dotico.

Čisto naravno je, da je ta „splošna sreča“ privabila v Egipt leto za letom večje število slovenskih deklet. Pogostokrat so se celo žene podale na široko morje, zapustivši domovino iz ljubezni do svojih otročičev, in se z lepimi svotami vrnil v rodno zemljo.

Toda vsaka stvar ima svoj konec. Izmail je bil odstavljen, javna dela so prenehala, zaslužka nič, Evropejcev preveč — slovenska dekleta so še vedno prihajale trumoma v „zlati“ Egipt. Cela goriška okolica je bila začarana z egiptovskim bogastvom. Rodbine, ki so imele hčere v Egiptu in dobivale od njih denar, predstavljale so v resnici plutokracijo v revnem slovenskem kraju.

Leta 1881 in 1882 se je konštatiralo na avstro-grškem konzulatu v Aleksandriji, da prebiva v Egiptu 3200 žen in deklet iz okolice Gorice in Trsta — toda nobeden moški.

Meseca junija je v Egiptu izbruhnila krvava u-staja, ki je bila naperjena proti kristjanom. Aleksandrija je bila od upornikov zapaljena, oblegana od Angležev — cela zemlja opustošena. Evropejci so se vračali domov, kolikor jih je moglo, med njimi tudi večina Slovencev.

Do tega časa je zadostovalo Slovenkam, ako so ostale dve ali tri leta v Egiptu. V tem času so si prihranile kapital, s katerim so mogle poplačati rodbinske dolgove, kupiti hišico in kos polja in še jim je nekaj preostalo za slabe čase. Z denarjem so se vračale v domovino in ostale doma. V Egiptu so se vedno vedle pošteno, bile so prijaznega vedenja in zelo pobožne. Zelo redka izjema je bila, ako je katera izmed njih krenila s prave poti. Zaslužek je bil tako raznovrsten in velik, da so si brez velikih težav, za kratek čas, po poštenu poti za-se in za rodbino prištedile primerno bogastvo. Zgodovina hvali in povzdiguje vernost, poštenost slovenskega dekleta. Slovenke so imele pri egiptovskih gospoh prednost pred vsemi evropejskimi in azijskimi dekleti.

je zborovanje otvoril in vodil odbornik gospod Janko Kovač. Pozdravni govor je govorila gospodična Ana Komperšek. Sledilo je poročilo tajnika. V tem oziru je gospod Škofič na kratko razložil zgodovino naše podružnice. Ista se je ustanovila dne 25. septembra l. 1910. Pristopilo je 44 članov, to je za ovokrajne razmere dovolj visoko število. Blagajnico je oskrbovala gospodična Micika Kračun; ta je dobila 62.20 kron članarine in podpore za Slomškov dar. Njega sestra, gospodična Hanika, je razpečavala društvene znamenke. —

Zatem je gospodična Franica Klančnik slikala krasoto slovenske domovine. V svojem govoru pa je gospodična Micika Karba naglašala, da je za ta lepi del sveta „Slovenska Straža“ prevzela posebno skrb, naj pa društvu na roko gre vsak domoljub; ne bo di ne moža ne žene, ne mladeniča, ne mladenke, ki bi po svojih močeh ne podpiral vsega priporočila vrednega in prepotrebnega društva. Govornica je priporočala, naj bi pri vseh trgovcih kupovalci zahtevali le tisto blago, od katerega ima „Slovenska Straža“ dobiček.

Dopisnik pristavlja: Dotične predmete „Slovenske Straže“ se lahko dobi v trgovinah: Kračun, Vidmar, Winter. Ali tudi pri drugih?

O blagodejnem vplivu „Slovenske Straže“ sta obširno razpravljala gospoda Haller iz Maribora in pa tajnik Škofič.

Danes je na novo pristopilo in udnino poravnalo 16 članov. A za Slomškov dar je gospodična Jul. Golčar s krožnikom krožila po zborovanišču ter 7.67 K skupila.

Naš poročevalec konča: Za pričujoče pismo bi jaz moral na zavitek prilepiti petero društvenih kol-kov, a prilepim samo eden komad, iz razloga: V trenutku ima podružnica samo še neznatno število teh znamk na razpolago, a da ista v sili zamore postreči drugim rodoljubom, vsled tega sem za sedaj prilepil jedno znamko, v nadomestilo bom pa blagajničarki iz-ročil 10 h gotovine; a bojim se, da me bo kaznovala z večjim zneskom, ker se ne držim za društvena poročila določenega reda, ki za vsak dopis terja pora-biti po pet znamk v korist obmejnim Slovincem.

Konjice.

Predavanje o agrarnih operacijah, ki ga je imel delavni c. kr. lokalni komisar za agrarne ope-

PODLISTEK.

Slovenke v Egiptu.

Prvi Slovenec, ki se je naselil v Egiptu, je bil urar Fernus iz Ljubljane. Nekako pred 50. leti je on prišel v Egipt ter si s svojo obrtjo nabavil res lepo premoženje. Obiskal je rodno zemljo, oženil svojo nevesto in se z njo zopet vrnil v Aleksandrijo.

In kakor je to že v navadi, tako je tudi ta ženi-ha hvalila v svojih pismih prijateljem in znancem bogatost Egipta in „blaženo“ življenje v egiptovskih pokrajinah.

To je bilo za časa podkralja Izmaila. Takrat so je reš lahko dobro zaslužilo. Gradile so se železnice, bojne ladije, kopali so nove prekope, po katerih so iz-peljavali vodo iz reke Nil v neplodne pokrajine; zi-dali so mesta po evropejskem uzorec, zlasti veliko delo je dal svetovnoznani suški prekop. Na tisoče in tisoče Evropejcev je bilo zaposlenih pri tem delu in kdor je le količkaj znal varčevati, ta si je prihranil lepe svote denarja.

Pisma Fernusove žene so privabile v Egipt dve ali tri njene prijateljice, ki so imele v velikih hotelih imenitne službe. Pisma teh deklet — samoobsebi se razume tudi polna hvale — so zopet privabila neko-liko slovenskih deklet, te so zopet pisale — in to je šlo tako naprej, da so nekako pred 35. leti našteali v Egiptu blizu 2000 slovenskih izseljenecv ženskega spola. Čudno je to, da ni prišel ne eden moški. Raz-ven Fernusa in njegovega sina ni bilo tam nobenega Slovenca.

Med izseljenci drugih krajev je pa bilo ravno narobe, prišli so sami moški, večinoma neoženjeni in tako so naša dekleta imele priliko se „dobro omožiti.“ Mnoge izmed njih so vzele za može Grke, Italijane, Francoze, Bulgare in druge. Katera se je pa že doma zagledala in ni mogla pozabiti lepega in prijaz-nega obraza slovenskega mladeniča, vrnila se je v

Toda po letu 1882 so nastali v Egiptu slabši ča-si. Splošna stagnacija, slab zaslužek, vrhutega pa še nezaupljivost in mržnja proti Evropejcem. Toda, če-prav so bile tako slabe prilike, vendar je bilo l. 1884 v Aleksandriji nad 2000 slovenskih deklet in pa žen. Mohamedanci jim niso dajali brez velike potrebe tudi vinarja zaslužka, egiptovske dame jih niso sprejema-le v službo; prej tako spoštovane in cenjene Sloven-ke vržene so bile sedaj naenkrat na ulice velikega mesta brez sredstev, brez pomoči. Ne rečem vse, toda velika večina. Najele so si stanovanje v najrevnej-šem delu mesta, toda ker tudi teh niso mogle plačati, vrgli so jih na ulico. Nikdo jih ni branil, niti avstrijski konzulat, nikdo jim ni ponudil ladije, katera bi jih prepeljala na državne stroške v Trst, v domovi-no, po kateri so tako vroče hrepenele. Zgodilo se je to, kar boli srce vsakega poštenega Slovenca — „u-smilili“ so se jih različni izvržki človeške družbe.

Nastali so različni ženski hoteli v najbolj skri-tih krajih Aleksandrije. Mlade žene in neizkušena dekleta, ne poznavaajoč sveta, brez denarja za vrni-tev v domovino, izstradane, vržene brez milosti na ulico velikega mesta — imele so na izbiro: smrt od lakote ali prostitucija.

Pošiljale so roditeljem denar, toda niso poveda-le, kako so ga zaslužile in vsaka denarna pošiljatev iz-vabila je zopet več Slovenk v Egipt. Sčasoma je tudi to prišlo na dan, toda pohlepnost po denarju je že tako te ljudi oslepila, da so stariši sami pošiljali mlada, komaj 16letna dekleta, v Egipt. Na ta način se je razvila nesramna trgovina z našimi dekleti — in Slovenka, prej vzor nedolžnosti in poštenosti, je bila sedaj najslabša. Ponos imena Slovenec je tako pa-del, da se sedaj žene, ki so se tam omožile, sramu-jejo prigrasiti za Slovence.

In to je vedno slabše! Niso redke prikazni, da je mož sam odpravil svojo ženo v Egipt. Še sedaj cvete ta žalostna trgovina s slovenskimi dekleti v o-kolici Gorice in Trsta; to celo podpirajo očetje, a nih-če se ne gane!

racije gospod Sima-Gall v ponedeljek dne 27. svečana ob 11. uri dopoldne v Suterjevi gostilni, je izvrstno uspelo. Udeležba je bila, dokaj lepa, posebno lepo je bilo število kmečkih posestnikov.

Navzočih je bilo več odličnih gostov, na primer velečastiti gospod arhidiakon in dekan konjiški Fr. Hrastelj, okrajni glavar gospod Lehman, državni in deželni poslanec gospod Fr. Pišek, ki je zborovanje otvoril, predsednik kmetijske podružnice Clarici in več kmečkih županov.

Gospod komisar Sima-Gall je v poljudni in lahko umljivi besedi razlagal razne panoge agrarnih operacij, dal pojasnila in nasvete glede umnega gozdarstva, o zlaganju zemljišč in o drugih, našega lokalnega kmetijstva se tikajočih razmerah.

Poslušalci so bili gospodu komisarju hvaležni, da jim je dal o važnih kmetijskih vprašanjih, dobre nasvete in jih poučil, kako je treba postopati pri raznih perečih zadevah.

Slov. Bistrica.

V nedeljo ob 10. uri predpoldan se je zbralo v hotelu „Avstrija“ nad 130 najodličnejših mož, mnogo gospodov županov, občinskih svetovalcev in drugih interesentov k napovedanemu gospodarskemu shodu.

Shod je otvoril poslanec Pišek, predstavil gospoda komisarja Sima-Gall, pozdravil zborovalce, ter razložil veliki pomen agrarnih operacij.

Gospod komisar je razpravljal o svojem, delokrogu v zemljiški uravnavi, v pravnih razmerah, katere so dostikrat nejasne in negotove, nadalje o umnem gozdarstvu in zlaganju zemljišč, o splošni in specialni razdelbi itd.

Po govoru gospoda komisarja se je začela zanimiva razprava ter so stavili različna vprašanja sledeči gospodje: Peter Novak, deželni poslanec, Anton Papež, J. Florjančič, Založnik, Martin Koren in več drugih.

Da so Nemci in nemčurji nasprotniki umnega gospodarstva in napredka, je razvidno iz dejstva, da se je „Marburgerca“ izkazala s svojim neumestnim napadom na ta shod.

Sv. Križ pri Mariboru.

Prireditve tukajšnjega bralnega društva na pustno nedeljo se je izborna posrečila. Vse tri igre, ki so povzročale mnogo veselja in smeha, so se prav lepo predstavljale. Mladenci kakor tudi mladenke so izročene jim vloge prav dobro pogodili. Med odmori je navdušeno prepeval društveni mešani zbor lepe pesmice, ki so žele od strani poslušalcev obilo priznanja, posebno je ugajala „Slovenska dežela.“ Prostorna sobana je bila natlačeno polna gostov, zlasti mnogoštevilno so nas tokrat posetili mili nam gostje iz sosednih župnij. Iskrena jih hvala zato! Pač pa se je, žal, pogrešalo nekatere domačine, ki bi jih bilo zanesljivo pričakovati.

Kakor se sliši, priredi to naše tako živahno delujoče društvo v kratkem občni zbor, na katerem nastopi baje tudi tuji govornik z zanimivim predavanjem. Križevčani, zanesljivo se udeležimo tega občnega zbora in pokažimo, da vemo ceniti in upoštevati veliki pomen našega izobraževalnega društva. Torej na veselo in prav mnogoštevilno svidenje!

Politični shod v Pišecah.

V nedeljo dne 26. svečana je bil po rani sveti maši v prostorih gospoda župana Kostevca politični shod, na katerega se je zbralo, dasi se je, shod razglasil še le jutraj, lepo število posestnikov iz pišečke fare.

Državni, in deželni poslanec dr. Karl Verstovšek je govoril oširno o deželnem zboru, o obstrukciji v deželnem zboru, o slabem gospodarstvu nemške večine, o slabem stanju deželnih financ in razkrinkal na posameznih primerih nestrpnost nemških in nemškutarških poslancev trgov in mest. Poslanec je nato razpravljal o državnem zboru in pojasnjeval razna gospodarska vprašanja. Poročilo poslancevo so z velikim odobravanjem vzeli volilci na znanje.

Posestnik Živič Anton se zahvali gospodom poslancem S. K. Z. za delovanje in izraža popolno zupanje.

Posestnik Podvinski mlajši opozarja poslance na dejstvo, da bi bilo ravno sedaj najbolj potrebno, da pazi vinarski instruktor na pristnost vin, zlasti v kletah raznih gostilničarjev.

Poslanec dr. Karl Verstovšek obljubi storiti potrebne korake, še da mnogo drugih pojasnil in vabi vse navzoče, da se udeležijo popoldan zborovanja izobraževalnega društva.

Občni zbor izobraževalnega društva v Pišecah.

Po večernicah je bilo pri Kostevcu še bolj živahno kot predpoldan. Poleg gospodarjev so se udeležile shoda tudi gospodinje, dekleta in mladeniči.

Vrli posestnik Urek je kot predsednik otvoril zborovanje. Poročal je v splošnih potezah o delovanju društva, bičal obrekovanje nasprotnikov in liberalcev. Njegovo poročilo je bilo jasno in odločno; podal je kot predsednik lepih načrtov, katere hoče izvršiti v prihodnjem letu.

Ustanovitelja društva, gospoda kaplana Božiček, izvolijo za častnega uda.

Mladenič Kostevc poroča o knjižnici, blagajničar poroča o gmotnem stanju, ki je ugodno,

Nato govori državni in deželni poslanec gospod dr. Karl Verstovšek jako temeljito in navdušeno je navzoče za izobraževalno društvo. Nevednost je največje zlo tudi za kmeta; govornik poda iz vseh stanov primere za dokaz, da je izobrazba potrebna za vse sloje, tako tudi za priprosto kmečko in delavsko ljudstvo. Poslanec vspodbuja kmete, da se zavedajo svojega stanu in se ne klanjajo vsakemu tujemu uradniku in privandranemu gospodu.

Predsednik Urek se najtopljeje zahvali poslancu dr. Verstovšku za poučni govor, ki je napravil velik vtis. Trikratni živio-klici so zadoneli v priznanje in zahvalo.

Nato so bili izvoljeni v odbor: za predsednika posestnik Urek, za podpredsednika Podvinski, za tajnika Bračko, za knjižničarja Kostevc, za odbornika Gerec in Bregar, za pregledovalca računov č. g. župnik Srabočan in Černelč.

Novacerkev.

Prav mnogo veselja so nam napravili marljivi novocerkovski mladeniči na pustno nedeljo. Uprizorili so igro „Trije ptički.“ Smeha za en teden, tako se je slišalo govoriti med gledalci. Kaj prijetno se je slišala pesem o loncih. Tudi godba je šla dobro v ušesa med prizori.

Fant Matek je deklamiral „Nebeška glorijska.“ Mladenič Jože Vrisk se zaveda svoje dolžnosti. Društvo si ga je namreč izvolilo v odsek za prirejanje iger. Hvala mu, kakor tudi drugim, ki so se potrudili, eni so morali hoditi nad eno uro daleč k vjam. Toda ljubezen do napredka naredi vse.

Soba gledalcev je bila natlačeno polna. Slišale so se želje, naj bi se večkrat priredilo enako veselje. Čisti dobiček od vstopnine porabil se bo v prid bralnega društva.

Mladeniči! Sedaj pa le vstrajno naprej, po pričeti poti. Odločnost in korajža nas bosta podpirali, da ne opešamo, in nikdar nam ne bo žal.

Središče.

Zadnjo nedeljo dne 26. svečana tudi naša mladina ni hotela zaostati za društvenimi prireditvami drugih društev. Združili smo kratkočasje s poukom.

Podgorelec Trezika je v jedrnatih besedah naslikala, kje najde mladina pravega veselja, posebno postne dni, nakar so „šalovske pevke“ mično zapele pesmico: „Sem deklica mlada, vesela.“

Glavni del vsporeda je tvorilo predavanje predsednika dekanjskega odbora S. K. S. Z., miklavževskega gospoda kaplana, ki je s heroično požrtvovalnostjo premagal vse ovire in nas posetil. Vrlo zanimivo in prepričevalno je opisal vpliv slabega berila na srce mladega človeka in pokazal posledice s pomočjo skioptičnih slik.

Mnogo neprisiljenega smeha so vzbudile slike „za pusten smeh in kratak čas.“

S pesmijo „Vesela pevka“ se je zaključila dobro obiskana in dobro uspela prireditev.

Politični pregled.

Delegacije.

V ponedeljkovi seji se je obravnaval bosenski kredit. Med drugimi je govoril tudi dr. Tresič-Pavičič, ki je stavil resolucijo, da naj skupno finančno ministrstvo skupno z bosanskim deželnim zborom izvrši ustavno revizijo in določi, na kakšen način da bode bosanski deželni zbor zastopan v delegacijah.

Veliko pozornost je zbudil konflikt radi mornarice. Ogrski delegati so izjavili, da samo pod tem pogojem dovolijo višane mornarične zahteve, da se ugodno zahtevam ogrske industrije.

V torek je dr. Šusteršič v daljšem govoru grajal smer, v kateri se vodi uprava Bosne že desetletja in ki nam ni simpatična, ker ne odgovarja interesom naše državne polovice. Na koncu se je še tudi dotaknil vprašanja ličke železnice, ker bi bilo zlasti iz stališča Kranjske železi, da bi se gradila.

Kriza v poveljništvu naše mornarice.

Čez noč je nastala kriza v skupni vladi. Splošno se je opazalo, ker poveljnik mornarice, Montecucoli ni prišel k seji armadnega odseka. Sodijo, da je Montecucoli jevo stališče omajano, ker mu nasprotujejo vse stranke avstrijske delegacije. Nekateri sodijo, da Montecucoli odstopi in da mu bo sledil podadmiral Hans, drugi pa sodijo, da se bo stvar poravnala, ker se vnamejo pri dobavi vedno spori.

Grof Aehrenthal — utrujen?

Listi poročajo, da se poda grof Aehrenthal po zaključbi delegacijskih zasedanj za več mesecev v Opatijo. Nadomestoval ga bo grof Paflaviceini, ki je sedaj poslanik v Carigradu. Domneva se, da je ta Aehrenthalova „utrujenost“ v zvezi s kako krizo v zunanjem uradu.

Spor med nemškimi štajerskimi krščanskimi socialci.

Bivši urednik „Grazer Volksblatt“, nekdanji socialni demokrat Rajmund Neunteufel, je v svojem listu „Oesterreichischer Staatsbürger“ napadel voditelja nemške katoliške stranke na Štajerskem, poslanca in deželnega odbornika Hagenhofera. Radi teh napadov je vložil Hagenhofer proti Neunteufelu tožbo. Dne 3. marca se bo vršila pred graškim porotnim sodiščem obravnava zoper Neunteufela.

Poljaki na Pruskem.

Po najnovejši poljski statistiki živi na Pruskem 4.086.416 Poljakov. V mestu Poznanj so jih našli konec leta 1910 89.428. Od zadnjega štetja (l. 1905) so se pomnožili Poljaki relativno za 12.44%, Nemci pa samo za 11.49%. Leta 1905 so tvorili Poljaki 57% vsega prebivalstva, sedaj pa že 57.07%. Ker pa so našli tudi 0.65% „dvojezičnih“ in 0.34% „brezjezičnih“, moremo te mirno prišteti Poljakom in tako dosežemo število 58.06%.

Razlastilni boj proti Poljakom na Poznanjskem je začel leta 1886 sam Bismark in se je od tega časa izdalo v ta namen nad eno milijardo mark, vendar brez uspeha, kajti Poljaki imajo sedaj celo okoli 100 tisoč ha več zemlje kot tedaj. Poljske banke, ki imajo nad 260 milijonov mark akcijskega kapitala, posegajo namreč z velikimi uspehi v ta razlastilni boj in to ne samo na Poznanjskem, ampak tudi na Šlezkem. Zato je bil izdan leta 1908 proti Poljakom razlastilni zakon, ki ga pa dosedaj radi odpora katoliških in konservativnih strank niso porabili.

Baron Banffy,

bivši ogrski ministrski predsednik, je nevarno zbolel. Njegovo stanje je resno. Le malo ur na dan se mu vrne zavest. Cesar se da po 4krat na dan informirati o Banffyjevem zdravstvenem stanju.

Nadomestna državnozborna volitev v Litomericah na Češkem.

Za izpraznjen državnozborni mandat umrlega poslanca dr. Funkeja se trgajo nemški nacionalci in svobodomisenci. Tudi krščansko-socialna stranka je postavila svojega kandidata, ravnatelja Habela. Nemški radikalci kandidirajo magistra Humerja iz Dunaja. Volitev se vrši dne 4. aprila.

Turčija in Grška.

Siri se vest o novih spopadih med turškimi in grškimi vojniki ob turško-tesalski meji. (Turške čete so ujele neki grški vojaški oddelek. Kakor se zatrjuje, namerava vlada v Atenah storiti energične korake pri visoki porti.

Raznoterosti.

Duhovniška vest. Župnijo Lembah je dobil častiti gospod Andrej Bračič, dosedaj župnik pri Sv. Ožbaltu.

Iz justične službe. Višje deželno sodišče v Gradcu je imenovalo avskultantom sledeče pravne praktikante: pri deželnem sodišču v Gradcu Julija Kuder, dr. Henrika Poschacher in Viktorja Klocker, pri deželnem sodišču v Celovcu Blaža Reichmana, pri deželnem sodišču v Ljubljani dr. Franca Zenko, pri okrožnem sodišču v Mariboru dr. Josipa Pammer in Alojzija Lesnik, in pri okrožnem sodišču v Celju dr. Viljema Šribar.

Konkurz Glavne posojilnice. Danes se je vršila v dr. Hudnikovem stanovanju sodnijska hišna preiskava in se je zaplenila vsa korespondenca.

Umrli je dne 24. februarja v Konjicah gospa Uršula Pirkmajer v 80. letu svoje starosti. Ranjka je bila mati nadučitelja v Framu, gospoda Fr. Pirkmajerja.

Gospod Anton Verovšek, režiser in igralec v Ljubljani, deluje že od leta 1886 na slovenskem odru, ter je vzgojil celo vrsto domačih igrancev. Zato ima v nedeljo dne 5. marca 1911 svoj častni večer.

Deželna pletarska šola. Na deželni pletarski šoli v Spodnjem Bregu pri Ptujju se je dne 28. februarja zaključil trimesečni kurz. Kar obstoji ta šola, namreč od leta 1907, je bilo na tej šoli skupno 24 učencev. Letos jih je bilo 7.

Zopet argentinsko meso za Gradec. V četrtek dne 2. marca pride druga pošiljatev mesa iz Argentinije.

Poreka v hiši štajerskega cesarskega namestnika. V ponedeljek dne 27. februarja se je poročil sin cesarskega namestnika grofa Claryja Edmund grof Clary z Margarito državno grofico Lodron-Laterano. Ženin je nastavljen kot konceptni praktikant pri namestništvu v Trstu.

Aprobirana šolska knjiga. Aprobirana je slovenska šolska knjiga za spodnje gimnazijske razrede „Kemija in mineralogija“, katero je spisal profesor dr. Vladimir Herle v Kranju.

Klub slovenskih amater-fotografv v Ljubljani naznanja vsem svojim članom, da namerava prirediti v majniku prvo splošno amatersko razstavo. Razstave se lahko udeležijo samo društveni člani z najrazličnejšimi predmeti. Odbor si bode prizadeval, da dobi razstava enotno lice, kjer bodo lahko našli vsi različni sujeti in vse raznovrstne tehnike svoj prostor. Odbor bo tudi skušal, da poda prva razstava kolikor mogoče popolne slike razvoja amater-fotografske umetnosti na Slovenskem. Opozarjamo torej že sedaj vse člane društva, naj se začnejo pripravljati za prvo razstavo, s katero hočemo tudi dokazati javnosti, da smo na tem polju važen faktor, s katerim je treba računati. — Odbor.

Poraz socialnih demokratov v Ljubljani. Pri volitvi v odbor bolniške blagajne v tobačni tovarni dne 27. svečana so zmagali kandidatje in kandidati slovenskega krščansko-socialnega delavstva, ki so dobili od 1642 do 1679 glasov, socialni demokratje pa so dobili 373 do 380 glasov.

Železniška nesreča pri Zagorju ob Savi. Ana Čamar iz mariborske okolice, ki je bila priča nesreče Ivana Tomažiča, se je oglašila, ni pa povedala svojega naslova. Vljudo se prosijo vsi, ki bi vedeli za naslov Ane Čamar, da ga sporoče zastopniku revnih dr. Karolu Trillerju, odvetniku v Ljubljani.

Boj za žensko volilno pravico v Ameriki. V državi Washington se vrši vsako desetletje splošno ljudsko glasovanje o ženski volilni pravici. V tej državi namreč ženske najmočnejše in najglasneje zahtevajo za se volilno pravico. Zato se vpraša mnenje ljudstva. Leta 1889 je stranka, ki pobija žensko volilno pravico, zmagala z 19.000 glasovi večine, leta 1898 zopet z 9000 glasovi in leta 1910 so nasprotniki ženskih volilk propadli z neznačajno manjšino proti 25.000 glasom, ki so se izrekli za žensko volilno pravico. Kljub temu pa bodo morale ženske še dolgo čakati na vseh svojih zahtev.

Kmetijski pouk v armadi. Že precej stara in dobroznana je zahteva naših poslancev, da bi se poučevalo aktivne vojaške v kmetijskih vprašanjih in s tem zabranilo njihovo popolno odtujenje kmečkemu stanu. Nekateri e. kr. brambovski polki že imajo posebne inštruktorje, ki poučujejo vojaške praktično in teoretično v raznih panogah kmetijstva. Ne zabrani se s tem samo odtujenje kmečkih fantov svojemu stanu, ampak doseže se tudi velike moralne vspehe. Če vidijo namreč vojaki, kako se ceni kmetijstvo, mora to ugodno vplivati na vse druge stanove in poklice. Udeležba vojaštva pri teh poučnih kmetijskih kurzih je splošno zelo zadovoljiva, čeprav se nikogar ne sili. Tudi izkušnje, ki se jih je pridobile s takimi vojaškimi tečaji na Bavarskem, v Italiji in na Francoskem, so zelo razveseljive. Tisoči vojaških obvezancev se na ta način ohranijo kmečkemu stanu. Na Ogrskem se tudi že uvideva veliko važnost takih kurzov. Ogrska agrarna korespondenca javlja: „Poveljstvo infanterijskega bataljona v Arađu se je na inicijative poveljnika majorja Hauserja odločilo prirediti za podčastnike in kmečkemu stanu pripadajoče možno poučna kmetijska predavanja, da bi vojaki pozneje v civilnem stanu lažje in primernejše izhajali. Kmetijska družba v komitatu Arađ je že sestavila program za ta predavanja, ki se bodo vršila v februarju in v marcu. Poučevalo se bo o živinoreji, perutninarstvu, čebelarstvu in rastlinstvu.“ Po teh vseh moramo samo reči in zahtevati, naj se ti poučni tečaji raztegnejo na vso armado.

Za „Slov. Stražo“ se je na gostiji Mih. Repnika v Črešnjevcu nabralo 14 K. Vsem darovalcem prisrčna hvala!

Štajersko.

Maribor. V nedeljo dne 26. februarja je umrl obstrlatjant baron Rehbach. Pogreb se je vršil dne 28. februarja. — V Viktringhofovi ulici je umrla hišna posestnica Ivana Kammerer, rojena Oehm. Pogreb se je vršil včeraj dne 28. februarja popoldne.

Maribor. V soboto dne 25. februarja je v mariborski bolnišnici umrl Franc Guzej v starosti 17 let. Bil je pošten in zaveden slovenski fant. Pogreb se je vršil v ponedeljek dne 27. februarja popoldne. N. v m. p.!

Maribor. Justični minister je imenoval gospoda Jakoba Pascolotti, dosedaj oskrbnika obeh kaznilnic v Trstu, za oskrbnika moške kaznilnice v Mariboru.

Maribor. Zadnje nedeljo dne 26. februarja so zborovali v našem mestu štajerski dimnikarji. Na dnevnem redu je bila ločitev spodnještajerskih dimnikarjev od deželne dimnikarske zveze in ustanovitev lastne zveze. Iz cele stvari ni bilo nič, ker se Nemei bojijo, da bi prišli v zvezi Slovenci do premoči. Ja strah je čudna stvar!

Maribor. V soboto dne 25. februarja je zborovalo tukajšnje nemško učiteljsko društvo. Ni bilo nič posebnega. V odbor so bili na novo izvoljeni: Haas, Kovač, Brandl in učiteljica Reidinger.

Maribor. Slovanska Čitalnica. Vstopnina za koncert dne 12. sušca se dobi v predprodaji pri gospodu Vilku Weixlu in na dan koncerta od 2.—3. ure popoldne v čitalniških prostorih v Narodnem domu. Kdor želi dobiti vabilo z besedilom pesmi, naj se čim prej oglasi pri čitalniškem odboru.

Smolnik. Na zborovanju štajerčijancev, ki se je vršilo dne 11. t. m., razlagal je velenemec Dietinger, da prihajajo Kranjci z namenom, da uničijo naše gozdove. Čuditi se moramo, da se ta veletož ni spomnil na kupce Gornjakovega posestva, saj ti vendar niso Kranjci! Z dokazi in pričami beležimo, da se prodajalec tega posestva bridko joka, ker je prodal. Pri tej kupčiji je usoda zadela tudi soseda, da je moral dokazovati svojo pravico z nad 20 pričami, ko se je po prepričanju e. kr. okrajnega sodnika priznalo dotičnemu sosedu servitutno pravico. Gospa Gornjak se je poslužila vseh sredstev. Niti čudodelec, v katerega je zastavila vse upanje, je ni rešil iz zagate. Čuditi se moramo, kako da so glasovale nekatere odlične dame kot priče; niso hotele slovenski izraziti svoje mnenje. Da, da, slovenski groš je pa vseč iz ubožnih rok.

Št. Lenart v Slovenskih goricah. Tukaj je dne 24. februarja umrla mati predstojnika tukajšnjega okrajnega sodišča in deželno-sodnega svetnika, dr. Kronvogla gospa Marija Kronvogel, rojena Kocmut. Stara je bila 81 let. Pogreb se je vršil dne 27. febr. N. v m. p.!

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. Umrl je dne 26. februarja na influenci vrl naš pristaš gospod Al. Bračko, veleposestnik v Zgornjem dolu. Pri zadnjih občinskih volitvah je stal neomahljivo na naši strani in je bil tudi izvoljen v občinski odbor. Mož je bil stare slovenske korenine, poštenjak skoz in skoz. Pogreb se je vršil danes dne 1. marca. Naj v miru počiva!

Sv. Tomaž pri Veliki Nedelji. Kakor smo že poročali, vrši se v nedeljo dne 5. marca po večernicah ustanovni občni zbor podružnice „Slov. Straže.“ Govori Fr. Žebot iz Maribora.

Teharje. Zakonska Martin in Rozalija Koštomaj, posestnika v Bukovem žlaku, sta dne 21. februarja pustila svoja dva otroka, šestletnega sinčka Ferdinanda in sedemletno Cecilijo sama v hiši. Hčerka je našla škatljico vžigalic in je iste tako dolgo prižigala, da ji je začela goreti obleka. Kričaje je bežala mala na prosto, nakar ji je obleka začela še hujše goreti. Stariši so sicer takoj strgali gorečo obleko z otroka, a nesrečno dete je dobilo tako težke opekline, da je umrlo.

Celje. Delavec Florijan Prenek, ki je uslužben pri celjskem mestnem mlinu, je zadnje nedeljo pretepal svoje stariše. Pozneje je mati spremljala suroveža. Drugi dan so jo pa potegnili ubito iz vode. Morilec so v Zidanem mostu prijeli.

Sv. Krištof pri Laškem. Velika je naša občina, po obsegu menda ena največjih na Spodnjem Štajerskem. Razteza se v več župnij, a kljub temu vlada v občini še dokaj lepa zastopnost in edinstvo. Zastonj so vse pobožne želje nemčurjev in liberalcev, dobiti v naši občini odločilno besedo. Naši možje, daširavno v hribih, se vedo vendar ubraniti vsak čas liberalnih, posebno pa nemškutarskih škodljivcev iz Laškega in Celja, ki se vedno štilijo k nam. Volitve dne 23. in 24. februarja v občinski zastop so zopet jasno pokazale, da tukaj biva narod še krepak, ki svet ga še okužil ni, ki čas ga omehkužil ni. Volitve so se izvršile skoraj enoglasno, kar je najlepši dokaz, da vlada med našimi možmi disciplina in sloga. Evo vam volilni rezultat: V III. razredu se je od 634 volilcev udeležilo volitve 167. Z veliko večino glasov so bili izvoljeni za odbornike: Luka Kačič, Andrej Reboza, Anton Petek, Karl Šunta, Jernej Selič, Franc Segan, Vinko Senga, Valentin Jančič; za namestnike: Anton Kolenc, Franc Kozole, Franc Koblič in Anton Čehovin. V II. razredu je od 196 volilcev volilo 79 volilcev. Izvoljeni so za odbornike: Alojz Šipek, M. Juteršek, Peter Draksler, Robert Vlačavik, J. Sluga, Jernej Orožen, Martin Železnik in Jožef Stare; kot namestniki: Janez Petek, Izidor Kandolf, Matevž Jelenšek in Ivan Drobnič. V I. razredu je prišlo od 24 volilnih upravičencev 12. Za odbornike so bili izvoljeni Anton Urbajs, Martin Grešak, Janez Cencelj, Franc Dervovšek, Valentin Kozmus, Karl Ulih, Jak. Draksler in Anton Čehovin; za namestnike: I. Mlakar, Alojz Grešak, Janez Draksler in Ivan Petek.

Dol pri Hrašniku. Odkar so dolski liberalci pri občinskih volitvah propadli, kakor niso nikdar pričakovali, jim ne da več miru in pokoja, kuha jih huda jeza in hlastno zgrabijo za vsako bilko, iz katere bi se dala napraviti za preklicane klerikalce, ki so jih pomedli iz občinskega odbora, kaka laž, ki bi naj izpodkopala njihovo veljavo. Zlasti pa so začeli napadati našega gospoda župnika, ker si domišljujejo, da je on podkuril doslej liberalni stranki prizanesljive Dolance, da so izbačili iz občinskega odbora njemu neljube osebe. Še krčma pri Sv. Juriju, ki jo oskrbuje cerkvena ključarja, nad katero se dosedaj ni nihče spodikal, jim ne da več pokoja. Dopisnik „Narodnega Lista“ je naenkrat zasledil, da se tam „popa rajše zamodči. Kako pa je to izvedel? Saj še doma ne hodi k sveti maši, še manj pa k poldrugo uro oddaljeni podružnici Sv. Jurija. Liberalni dopisnik sodi pač obiskovalce Sv. Jurija po vedenju svojih pristašev in misli, da se morajo ravnati po njihovih zgledih. Tudi o krčmarskih računih je slišal nekaj zvoniti, pa ni spoznal, kje in kako. Iz njegovega dopisa bi se dalo lahko sklepati, da župnik vtika v svoj žep dobiček, ki ga prinaša krčma pri Sv. Juriju, cerkev pa pusti plačati dac in druge pristojbine. Kaj ne, kako bi ljudje lahko izgubili spoštovanje do gospoda župnika, ako se ga na ta način natolcuje? Ali bi ne bila to obilna voda na liberalni mlin, da bi lažje ruvali proti krščanski stranki in sveti cerkvi? Toda motite se, liberalci, če ne zavijate nalašč resnice! Ne ljudje, ampak gospod župnik je zahteval krčmarski račun od ključarja, ki se je odpovedal svoji službi in upamo, da ga bode prav uredil, četudi liberalni dopisnik ne vtika vmes svojega nosu. Sploh ne razumemo, čemu se liberalci praskajo tam, kjer jih ne srbí. Gospodu župniku pa damo še dober svet. On je skušal tudi z liberalci živeti složno in se je malo, ali skoraj bi rekli nič ni brigal za volitve, da, bil je celo za to, da bi liberalna odbornika, ki sta sedaj zletela iz občinskega odbora, ostala še v njem. Napad za napadom v liberalnih časopisih! Vam je sedaj plačilo za Vašo miroljubnost. Naj Vas to zdrami, da se krepko oklenete Kmečke zveze in pospešujete njeno stremljenje.

Trboveljske novice.

Pri zadnji veselici v Društvenem domu se je pridružil tudi neki inteligentni liberalci. Ko je pa videl, da je naša veselica dobro obiskana, se je v šali izrazil: „Prok . . . klerikalci, tako naraščajo kakor gobe po dežju; ako bo to šlo tako naprej, bodo pri prihodnjih občinskih volitvah v II. razredu res lahko

zmagali.“ Za odgovor je pa dobil: „Gotovo, saj I. razred je nemški, II. kmečki in III. delavski,“ ali bolj natančno rečeno: socialdemokratični.

Brza pošta Trbovlje II. Neki delavec je prejel meseca januarja 1911 neko pismo iz Savinjske doline, ki mu ga je pisal njegov prijatelj meseca novembra 1910. Ako vzamemo to daljavo med Savinjsko dolino in Trbovljami, bi lahko prišlo pismo trikrat krog zemlje in potem nazaj v Savinjsko dolino na dotično pošto. Pač pa skrbi gospod poštar na postaji Trbovlje II. točno za oddajo „Slovenskega Naroda.“ Ako ne pride naročnik ob nedeljah sam po njega, mu ga pošlje popoldan na dom. Čisto drugače pa je, ako ima kak kmet „Slovenskega Gospodarja“ ali pa „Stražo“ na pošti, in pošlje po časopis.

Skupina J. S. Z. ima v bodoče vedno svoj mesečni sestanek popoldan in sicer ob 3. uri, kakor je dogovorjeno. Že ta mesec se vrši sestanek dne 19. t. m. popoldan v Društvenem domu. Naj vzamejo vsi člani to na znanje.

Elektrarna. Tukajšnja zadružna elektrarna je bila dne 25. svečana prvokrat za poskušno uporabljen. Razsvetljenih je bilo že nekaj hiš in cest. Sicer imajo delavci še precejšnjega dela pri razpeljavi. Tokrat so si naši „purgarji“ to res dobro izmislili, ker elektrarna se bode gotovo dobro izplačala.

Primorsko.

Nesreča na morju. Zadnje dni je bila na Jadranskem morju gosta megla, vsled česar se je ponesrečilo več ladij. Dne 25. t. m. zjutraj so blizu otoka Lošinja zažele na prod tri avstrijske ladje in sicer parnik „Flink“ tržaškega brodolastnika Martinolicha, parnik „Zadar“ paroplovne družbe „Dalmatia“ in pa brzi parnik avstrijskega Lloydja „Princ Hohenlohe.“ Parnik „Princ Hohenlohe“, ki je vozil v Kotor in na katerem je bilo okoli 90 potnikov, je na vse zgodaj blizu otoka Lošinja obtičal na produ. Lloydova agencija je poslala po drugi parnik, ki je potnike in prtljago odpeljal v Zader. Iz Trsta je odplul na mesto nesreče Lloydov parnik „Carinthia“ in upati je, da se posreči osvoboditi parnik „Princ Hohenlohe.“ Poškodbe so znatne.

Trst. Ljudsko štetje. Magistratni organi razglašajo, da je ljudsko štetje dognalo, da šteje Trst 229.471 prebivalcev. Izmed teh jih odpade 155.765 na mesto samo, na okolico pa 73.706. Število hiš v Trstu znaša 11.958. Pripomniti je, da magistratni organi še vedno molče o tem, koliko se je naštel Italijanov in koliko Slovencev. Zatrjuje se, da so vkljub italijanskim mahinacijam in nasilstvom vendarle našli okrog 70.000 Slovencev.

Kuga v Aziji.

V Chabinu so začeli te dni izkopavati plitvo zakopane in v snegu ležeče mrljice, da jih zažgo. Neznosen smrad se širi po mestu in okolici, kljub temu, da je sedaj nastopil hud mraz. Do dne 26. februarja se je izkopalo in zažgalo že 7000 mrljic. Sanitarna komisija, ki ima namen, kolikor mogoče omejiti razširjenje kuge, posluje noč in dan v Chabinu. V tej komisiji so zastopniki zdravnikov iz vseh večjih svetovnih držav.

Mesto Bei-Bulindse je popolnoma izumrlo. Prebivalci iz okolice bežijo prestrašeni radi neznosnega smrada, na vse strani. Na tisoče mrljic leži po mestnih ulicah, in zamrznjeni reki. Nikogar ni, ki bi pokopal trupla.

V Bei-Bulindse je začela kuga razsajati dne 27. oktobra in je do dne 24. februarja pomorila vse mestno prebivalstvo. Kitajski in mandžurski roparji se klatijo po mestu in ropajo ter spravljajo dragocenosti v svoja taborišča in s tem zopet širijo kugo.

V mestu Kwangtschöngton umrje dnevno po 75 oseb na kugi. Ves promet je ustavljen. Dovažati in izvažati se ne sme nobenega blaga. Če bo kuga trajala dalje, bo nazadnje nastopila še lakota.

V ječi mesta Tjandsu v Mandžuriji je tudi izbruhnila kuga. Pomrlo je že veliko število jetnikov. Ker kaznjencev vlada noče poslati v razkuževalne barake, bodo gotovo vsi postali žrtev črne smrti.

Lakota v okuženih krajih? Angleški listi vedo poročati, da se bo kugi pridružila njena sestra — lakota. Obširna polja v Mandžuriji in drugih okuženih pokrajinah v Aziji leže večinoma neobdelana. Če bo črna smrt kosila vedno naprej, bo ljudstvo, ki bo še preostalo, iz bojazni pred smrtjo opustilo obdelovanje polja in tedaj je — lakota neizogibna.

Iz Pekinga prihajajo poročila, da po nekaterih mestih, na primer v Mukdenu, Fudsidianu, Kwangčentseju in Tientsinu kuga rapidno pojenjuje.

Razgled po svetu.

1000 porok se je vršilo pretečeni ponedeljek v dunajskih cerkvah. Poleg teh se je vršilo tudi 260 srečnih porok in deset zlatih.

Velika eksplozija. V neki trgovini v Bregencu je dne 26. februarja prižgal nek Italijan umetalni ogenj; iskra je padla v zalogo raket, ki je eksplozirala. Učinek eksplozije je bil grozen. Razrušilo je dvonadstropno hišo, ponesrečilo je 14 oseb. Iz razvalin je švignil plamen, ki se je oprjel tudi stranskih hiš. Le z velikim naporom se je posrečilo ognjegascem lokalizirati ogenj.

Hiša s petimi stanovanji in klet, gospodarsko poslopje je po ceni na prodaj. Zraven spada vrt in bradje, katera donosajo do 2 polovnjaka vina. Hiša je oddaljena samo 20 minut od Celja na okrajni cesti proti Tharju, davka prosta, vse v prav dobrem stanju. Več se izve pri lastniku Peter Ceter v Cretu 37 pošt. Str. 30

Steklarski učenec

se takoj sprejme pri Ivanu Kleinshek, steklarju v Mariboru, Koroška cesta št. 17. Ima prosto vso oskrb. 30

Agitirajte za nove naročnike

Vage

za vagone, voze (mostne), centimale, škalove, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Zahvala.

Vsem, ki so mi povodom bridke zgube moje ljube nepozabne matere

Marije Kronvogel

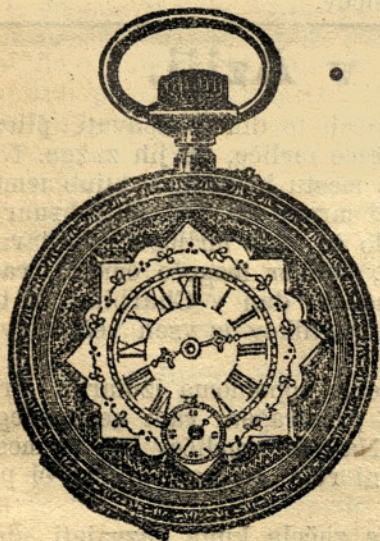
roj. Kocmut

izkazali blago sočutje in vsem, ki so moji predragi materi na potu k večnemu počitku dne 27. t. m. v št. Lenartu in v št. Bolfanku izkazali zadnjo čast, izrekam v lastnem in v imenu svoje soproge in otrok najiskrenejšo zahvalo.

Javiti žalostnega dogodka radi nedelje pravočasno ni bilo mogoče.

V št. Lenartu, 27. febr. 1911.

Dr. Jos. Kronvogel.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. Priznane najboljše igle za gramofone. Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 39

peró kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

POSLOANO.

Brzovlak je kot polž proti hitremu uspehu mineralnih pastil. In ali so te nevarne? Ne! Proti nesreči me varuje moja spretnost, proti ozebi pa me varuje Faysove „Sodener-Mineral Pastillen“, katere imam vedno v ustih, če se vozim. Ne morem biti več brez njih. Kupi se jih škatljica za K 1.25 v vseh večjih trgovinah. Ponarejene če imajo tudi enako ime, naj se zavržejo.

Slov. brivnica v Mariboru!

Slavnemu občinstvu v Mariboru in okolici priporočam svojo brivnico, ki se nahaja v

Tegetthofovi ulici šte. 22

v hiši g. dr. Kaca. Postrežba strogo solidna! — Za obilen obisk prosi

Juro Gredlič, brivec.

Svoji k svojim!

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju

priporoča svoj

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Kamnosek Franc Koban,

poprej A. Horvat v Račjem

pri Mariboru

naznanja, da ima v zalogi vsake vrste nagrobnih spomenikov po nizki ceni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edina štaj. narodna steklarska trgovina

na debelo in na drobno

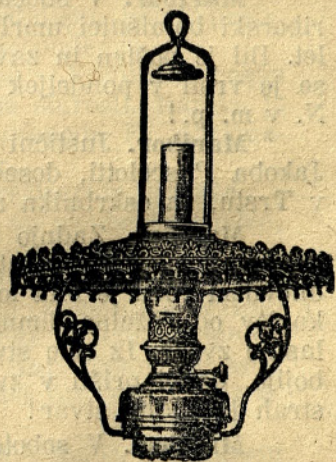
Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

..... Najsolidnejša in točna postrežba.

Zelodčni likér

je najboljšo krepčilo želodca!

Želodčni likér „FLORIAN“ ne slabi in ne omami kakor razne opojne pijače, ampak daje moč in veselje do dela!

Ljudska kakovost liter K 2.40.

Kabinetna kakovost „ „ 4.80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Veletrgovina špecerijskega blaga in deželnih pridelkov

Anton Kolenc: Celje

Narodni dom in Graška cesta 22 v lastnih hišah.

Naznanja, da kupuje vsakovrstne deželne pridelke vsako množino po najvišjih dnevnih cenah, osobito suhe gobe, laneno seme, fižol, kumno, vsakovrstno žito, konoplje itd. ter sadje sveže in suho.

Priporočam se gospodom kolegom trgovcem za nakup vedno svežega špecerijskega blaga in deželnih pridelkov, ker jamčim za pošteno in dobro postrežbo po najnižjih dnevnih cenah. — Gospodom duhovnikom priporočam vsakovrstne sveče, kadilo in olje za cerkve.

Slavnemu občinstvu zagotavljam točno in solidno postrežbo z vedno svežim blagom in najnižjih cenah. Nadalje premog na cele vozove, debel K 2.10, droben po K 1.40 100 kg na dom postavljen v Celju, drugam, po dogovoru. 148

Pismena naročila se z obratno pošto izvršé.

Predlva vsako množino se kupi kakor tudi solnate vreče.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na dne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se poštno hranilno poletnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4½%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročitvo po 5½%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kekele.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izveniš praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne. 6

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.